

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 23 mai 2019 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, declarat de avocatul Musteață Sergiu, în numele inculpatului

Neghin Lilian XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>09.06.2017 - 23.05.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>10.12.2019 - 15.02.2022,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>11.07.2022 - 17.10.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 23 mai 2019, Neghin Lilian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal, **cu încetarea procesului** în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Rusu V. prejudiciul material în sumă de 226 lei, moral în mărime de 1000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 11.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 02 februarie 2016, ora 09.40, aflându-se pe str. Miron Costin 7/1, mun. Chișinău, inculpatul Neghin Lilian, în timpul unui conflict verbal apărut între acesta și Rusu Valeriu, ultimul a scos plăcuța cu numărul de înmatriculare de la automobilul „Dacia Logan”, n.î. XXXXXX, condus de Neghin Lilian, acesta, trăgând plăcuța înapoi, din imprudență i-a fracturat lui Rusu Valeriu, degetul nr. V al mâinii drepte, conform concluziei raportului de expertiză

medico-legală nr. 435 din 03.02.2015, provocându-i lui Rusu Valeriu, o dereglare de lungă durată a sănătății și se califică ca vătămate corporală medie.

Instanța a reținut că probele administrate dovedesc integral vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal, ca vătămarea medie a integrității corporale și a sănătății cauzată din imprudență.

Totodată, conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, se adoptă o sentință de încetare a procesului penal dacă există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală stipulează că urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Infracțiunea prevăzută de art. 157 Cod penal se atribuie la categoria celor ușoare, iar potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana *se liberează de răspundere penală* dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani.

Inculpatul a comis infracțiunea la 02.02.2016, iar cauza penală a parvenit în instanță pe 09.06.2017, la etapa examinării dosarului fiind constatat că a expirat termenul de prescripție prevăzut de art. 60 Cod penal.

Prin urmare, procesul penal pornit în privința inculpatului în baza art. 157 Cod penal, *urmează a fi încetat* în corespundere cu art. 332 alin. (1), 275 pct. 4) Cod de procedură penală, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție privind atragerea la răspundere penală.

3. Avocatul Musteață Sergiu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motivul lipsei faptei infracțiunii.

Apelantul a invocat că acuzarea a efectuat o urmărire penală defectuoasă, nu a identificat martorii oculari și a indicat în rechizitoriu circumstanțe ce nu corespund declarațiilor lui Rusu Valeriu, care pretinde a fi parte vătămată.

În aceste împrejurări, instanța de fond a depășit limitele judecării cauzei, schimbând ilegal, din proprie inițiativă, circumstanțele în care i-ar fi fost provocată fractura degetului părții vătămate, contrar celor invocate în rechizitoriu.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, *recursul* avocatului Musteață Sergiu declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău din 14 decembrie 2018, privind aplicarea amenzii judiciare avocatului Musteață Sergiu, a fost admis, cu anularea ei, potrivit prescripțiilor **art. 437, 449 alin. (1) pct. 2) lit. b)** Cod de procedură penală.

Totodată, *apelul* declarat împotriva sentinței a fost respins ca nefondat, conform prevederilor **art. 415, 417-418** Cod de procedură penală.

Instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a conchis că inculpatul a comis infracțiunea incriminată.

Deși inculpatul a pledat nevinovat, vina acestuia a fost confirmată integral, prima instanță motivat concluzionând referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii.

În același timp, potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) și (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii ușoare au expirat 2 ani. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

În conformitate cu art. 332 alin. (1), (3)-(5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 2)-9), 285, alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 Cod penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Astfel, la momentul judecării cauzei în ordine de apel au expirat mai mult de 2 ani de la comiterea infracțiunii incriminate inculpatului, prevăzute la art. 157 **alin. (1)** Cod penal, motiv din care instanța de fond corect a **dispus liberarea inculpatului de răspundere penală**, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

5. Avocatul Musteață Sergiu declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Recurentul invocă că instanța de apel, similar primei instanțe, a constatat circumstanțe care contravin declarațiilor părții vătămate.

Mai mult, instanța de apel nu a examinat motivele expuse în apelul declarat, invocând, în general, aprecierea corectă a probelor.

Totodată, era importantă și necesară audierea expertului medico-legist, însă instanțele de fond și de apel au respins cererea apărării privind audierea acestuia sau efectuarea unei expertize medico-legale pentru a stabili dacă fractura putea fi cauzată de la propriile lovituri ale părții vătămate de capul inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța nu a fost compusă potrivit legii, fiind încălcate prevederile art. 31, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată **în conformitate** cu prevederile prezentului cod, **exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale**. Potrivit art. 60 alin. (1) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua **săvârșirii infracțiunii** a expirat termenul de prescripție. Conform art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i **va fi dovedită și constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă**. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod. Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală **nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă**. Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă **în ședința preliminară** s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal **nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit**. Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței **de condamnare**, de achitare sau de încetare a procesului penal. Potrivit art. 389 alin. (1), (4) pct. 3), (6) Cod de procedură penală, **sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată** prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. **Sentința de condamnare se adoptă cu liberarea de pedeapsă în cazul expirării termenului de prescripție**. La adoptarea sentinței **de condamnare cu liberarea de pedeapsă**, instanța argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentința dată. Conform art. 391 alin. (1) Cod de procedură penală, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă... Conform art. 394 alin. (1) pct. 1), 2), 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă **descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită**, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate **constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală**, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, **dar îl liberează de pedeapsă** pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în

dispozitivul sentinței. Potrivit art. 396 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înlăturate și apreciate în modul corespunzător (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 5.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței (*pct. 1., 2. din decizie*), instanța de fond nu a respectat procedura de aplicare a prescripției tragerii la răspundere penală a persoanei inculpate, enunțată supra, ori, **în cazul expirării termenului de prescripție, se adoptă sentința de condamnare cu liberarea de pedeapsă** (*art. 389 alin. (4) pct. 3) CPP*).

Astfel, în descriptiv instanța a concluzionat sumar că: „potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana **se liberează de răspundere penală... procesul penal pornit în privința inculpatului în baza art. 157 Cod penal, urmează a fi încetat în corespundere cu art. 332 alin. (1), 275 pct. 4) Cod de procedură penală, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție**”, iar în dispozitiv a decis neclar și divergent, că inculpatul inițial este **recunoscut vinovat** de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 157 Cod penal, dar ulterior **a încetat procesul penal** în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

Ori, este absolut neclar ce fel de sentință a pronunțat - de încetare a procesului penal pe motive de reabilitare, nereabilitare, sau o sentință de condamnare, în descriptivul și dispozitivul hotărârii adoptate fiind prezente elementele ambelor categorii de asemenea hotărâri judiciare, care prin esența lor se exclud reciproc.

Totodată, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) – (8), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 3), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul intervenirii prescripției poate fi dispusă de instanța de fond doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (*art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) CPP*).

Ulterior însă, dat fiind că **procedura continuă în mod obișnuit** (*art. 332 alin. (5) CPP*), instanța de fond hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea prescripției doar prin adoptarea **sentinței de condamnare**, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - **cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală și cu liberarea de pedeapsă** (*art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 3), 394, 395 CPP*). În același timp, art. 391 Cod de procedură penală (*Sentința de încetare a procesului penal*), **nu prevede** că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta **o sentință de încetare** a procesului penal **în cazul prescripției**, cât, de altfel, și aplicării actului amnistiei.

Ori, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (*art. 332 al. (5), 384 CPP*), doar în cadrul adoptării unei **sentințe**

de condamnare, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului **în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală**, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (*art. 1 al. (1), art. 7 al. (1) – (8) CPP*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1), (2), (5) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 6 par. 1, 2 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 19 alin. (1), 25 alin. (4) Cod de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale de către o instanță legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod. Nimeni nu poate fi lipsit de dreptul de a-i fi judecată cauza de acea instanță și de acel judecător în competența cărora ea este dată prin lege. Potrivit art. 30 alin. (5), 31 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, recursul împotriva hotărârilor judecătorești în cauzele penale pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul se judecă în complet format din 3 judecători, care trebuie să rămână același în tot cursul judecării cauzei. În cazul în care cauza se judecă de un complet format din 3 judecători și unul din aceștia nu poate participa în continuare la judecarea cauzei din motiv de boală îndelungată, deces sau din motivul eliberării din funcție în condițiile legii, acest judecător este înlocuit de un alt judecător și cauza se judecă în continuare. În corespundere cu art. 6¹ alin. (1¹) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească, schimbarea membrilor completului se face în cazuri excepționale, în baza unei încheieri motivate a președintelui Curții de Apel și potrivit criteriilor obiective stabilite de regulamentul elaborat de Consiliul Superior al Magistraturii. Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege. Potrivit pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, schimbarea membrilor completului de judecată se impune în cazurile în care există unul din următoarele temeuri: boală îndelungată, deces, eliberare din funcție, abținere, recuzare, detașare, transferare, promovare, suspendare din funcție, incompatibilități. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă

temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra și, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința total și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal (*art. 414, 419 CPP*);

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d. 48, 117, 32-135, vol. I;

c) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și repetate în recurs (*pct. 3. - 5. din decizie*);

d) a judecat recursul ordinar, conform *art. 437, 449 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală*, dar și apelul potrivit *art. 415, 417-418 Cod de procedură penală*, într-o procedură comună, cea a apelului, acestea fiind distincte ca esență și consecință juridică, ori, asemenea împrejurări de drept contravin codului de procedură penală;

e) potrivit fișei PIGD, cauza a fost repartizată pentru judecare completului format din judecătorii Maria Negru, Ion Pleșca și Alexandru Spoială, ulterior însă, în procesul judecării cauzei au fost implicați și judecătorii Silvia Vrabii, Elena Cojocari, Stelian Teleucă, Denis Băbălău, Silvia Gîrbu și Galina Moscalciuc (*vol. I, f.d. 250, vol. II, f.d. 1, 6, 24, 29, 43, 61, 67*).

Totodată, în materialele cauzei lipsesc încheierile președintelui instanței, motivată pe criteriile prescrise în *art. 31 alin. (3) Cod de procedură penală* și *pct. 14 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, despre schimbarea judecătorilor vizați, cu excepția lui Ion Pleșca*.

Ori, potrivit *art. 251 alin. (2) și (3) Cod de procedură penală*, încălcarea prevederilor legale referitoare la compunerea instanței atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea respectivă nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu. Deci, încălcările nominalizate a normelor procesuale-penale au lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de *art. 6 CEDO*.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, instanța de apel nepronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și nefiind compusă potrivit legii, fiind încălcate prevederile *art. 31*, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 2), 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Musteață Sergiu, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, în privința inculpatului Neghin Lilian XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 28 octombrie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico